

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Conseil d'État (Francja)
w dniu 16 lipca 2015 r. – Association France Nature Environnement/Premier ministre, Ministre de
l'écologie, du développement durable et de l'énergie**

(Sprawa C-379/15)

(2015/C 337/06)

Język postępowania: francuski

Sąd odsyłający

Conseil d'État

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Association France Nature Environnement

Strona pozwana: Premier ministre, Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy sąd krajowy – sąd powszechny prawa Unii Europejskiej – powinien we wszystkich przypadkach zwrócić się do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z wnioskiem o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, aby Trybunał ocenił, czy należy czasowo utrzymać w mocy przepisy uznane przez sąd krajowy za sprzeczne z prawem Unii?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze, czy decyzja, jaką mogłaby wydać Conseil d'État, o utrzymaniu do dnia 1 stycznia 2016 r. skutków przepisów art. 1 décret du 2 mai 2012 relatif à l'évaluation de certains plans et documents ayant une incidence sur l'environnement (dekretu nr 2012-616 z dnia 2 maja 2012 r. dotyczącego oceny niektórych planów i dokumentów mających wpływ na środowisko), które Conseil d'État uznaje za niezgodne z prawem, byłaby w szczególności uzasadniona nadrzędną przesłanką związaną z ochroną środowiska?

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Naczelną Sąd
Administracyjny (Polska) w dniu 21 lipca 2015 r. – Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie przeciwko
ESET spol. s r.o. sp. z o.o. Oddział w Polsce**

(Sprawa C-393/15)

(2015/C 337/07)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Naczelną Sąd Administracyjny

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Dyrektor Izby Skarbowej w Krakowie

Strona pozwana: ESET spol. s r.o. sp. z o.o. Oddział w Polsce

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 168 i 169 lit. a dyrektywy 2006/112/WE Rady z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej⁽¹⁾ nie stoją na przeszkodzie temu aby w przypadku oddziału zarejestrowanego dla celów podatku VAT w jednym państwie członkowskim i wykonującego głównie czynności wewnątrzzakładowe na rzecz jednostki macierzystej z siedzibą w innym państwie członkowskim a sporadycznie także czynności opodatkowane w państwie rejestracji oddziału, podatnik miał prawo do odliczenia podatku naliczonego w państwie, w którym zarejestrowany jest oddział, mimo że ten podatek jest związany z czynnościami wykonywanymi przez jednostkę macierzystą w innym państwie członkowskim?

⁽¹⁾ Dz.U. L 347, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 13 maja 2015 r. w sprawie T-15/13 Group Nivelles/Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) – Easy Sanitary Solutions (odpływ liniowy prysznic), wniesione w dniu 24 lipca 2015 r. przez OHIM

(Sprawa C-405/15 P)

(2015/C 337/08)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) (przedstawiciele: S. Bonne i A. Folliard-Monguiral, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Group Nivelles NV i Easy Sanitary Solutions BV

Żądania wnoszącego odwołanie

OHIM wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie strony skarżącej oraz interwenienta w postępowaniu przed Sądem kosztami postępowania poniesionymi przez OHIM

Zarzuty i główne argumenty

Orzekając, że starszy wzór, przywołany w uzasadnieniu żądania unieważnienia prawa do wzoru, stanowi „całe urządzenie zapewniające odpływ substancji płynnych, oferowane przez przedsiębiorstwo Blücher” Sąd naruszył art. 63 ust. 1 [rozporządzenia nr 6/2002⁽¹⁾]. Group Nivelles powoływała się jedynie na ruszt, który został udostępniony publicznie, zarówno przez przedsiębiorstwo Blücher jak i inne przedsiębiorstwa, niezależnie od formy brodzika.

Orzekając, że OHIM był zobowiązany do porównania spornego wspólnotowego wzoru ze starszym wzorem, będącym wynikiem połączenia dwóch oddzielnych części ujawnionych w osobnych dokumentach, Sąd naruszył art. 25 ust. 1 pkt b) [rozporządzenia nr 6/2002], w związku z art. 5 [rozporządzenia nr 6/2002]. Zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości dotyczącym art. 5 [rozporządzenia nr 6/2002], sporny wzór nie może być porównywany z „połączeniem konkretnych elementów lub częściami starszych wzorów”, lecz tylko „z poszczególnymi i dokładnie określonymi starszymi wzorami”. Widoczne cechy zmontowanego produktu można czasami wywieść z wyglądu jego części składowych, lecz całościowe wrażenie pozostaje hipotetyczne względnie, w każdym razie, oparte na znacznych przybliżeniach. Pojęcie identity dwóch wzorów, na którym oparty jest art. 5 [rozporządzenia nr 6/2002], stoi na przeszkodzie analizie porównawczej opartej na hipotezach i przybliżeniach.